

לדרך שלקום

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
4:12	4:30	4:31	4:33
5:27	5:27	5:25	5:28
ר"ת:	6:02		

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

דבר ה'

טאנר השטיק בית מו"ח ע"ה
המקובל רבי מנחם שמואל טייטל"א

לחיות על קידוש השם!

כן אין עצה אלא לעמוד כחומה בצורה בפני היצר הרע, ולא לתת לו אפילו מדרך כף רגל.

לנצל את שנות הנעורים

והעיקר להתגבר על היצר הרע הוא בשנות הנעורים וכדכתיב "וישכם אברהם בבוקר", כבר בבוקר חיינו, בטרם התבגר והזקין, קם אברהם על רגליו וחגר חרבו על ירכו, "ויחבוש את חמורו" כלומר כבש את ה"חומריות" ואת המותרות שבו, "ויקח את שני נערו עמו", לקח את שנות ה"נעורים" שלו, גם כן לעבודת השם יתברך, ובעודו צעיר, התגבר על כל התאוות והמותרות והבלי העולם וכל כוחו ומרצו היה רק על הרוחניות ולא גשמיות.

וזהו שנאמר (ויקרא יט, לב) מפני שיבה תקום, כלומר "מפני", היינו עוד קודם ה"שיבה", קודם שתזקין, כשכוחך עדיין במתניך ויש לך כח לילך בתאוות העולם הזה, "תקום" ותעשה רצון אבינו שבשמים.

וזהו שאמר התנא במשנה ברכות (פ"א מ"ג) בערב כל אדם יטו ויקראו ובבוקר יעמדו. פירשו המפרשים על דרך רמז, "בערב" בערוב הימים של האדם, בזקנותו, כאשר הוא תשוש ואין לו כח לילך בתאוות לבו, אז "כל אדם יטו" אז בדרך כלל כבר מטים לדרך הטובה וקוראים לאבינו שבשמים ומתקריבים אליו ולומדים ומסגלים תורה ומצוות. ואומנם גם זה טוב, אבל העיקר הוא ש"בבוקר יעמדו", בעת שמאיר לו אור ה"בוקר" וכוחותיו אתו ועדיין הוא צעיר, יתאמץ ל"עמוד" על רגליו ולכבוש תאוותיו. ואלו דברי בית שמאי. אמנם בית הלל אומרים (שם במשנה) "כל אדם קורא כדרכו", לרמז, מתי שבא לו אור מלמעלה זה טוב, מ"מ העיקר הוא כמו שכתבנו שבצעירותו של האדם יגבר על יצרו.

סגולתה של קריאת פרשת העקידה

וכותב הגאון יעב"ץ בסידורו כי סגולתה של פרשת העקידה לבטל כל גזירות קשות ורעות. ולכן מן הראוי לקרוא בכל ימי הגלות את פרשת העקידה, כדי להגן מכל מיני גזירות קשות ורעות. ובת קול יוצאת ומכרזת על מי שקורא פרשת העקידה "אל תעש לו מאומה", שלא יפגעו בו שום מרעין בישינו, שום גזירות רעות וזכות האבות אברהם ויצחק תגן עליו ממקרים רעים.

לכן כל בוקר אדם צריך להקדים לבית הכנסת, לקרא פרשת העקידה ובשום אופן לא יבטל קריאה זו, ויכוון שהקב"ה יעקוד שרי מעלה המקטרגים שלא יקטרגו עליו, וזה אחד הדברים הגדולים שיש לאדם כדי להנצל ממחבלים ומכל מיני משחית.

וה' יתברך יציל אותנו ואת כל עם ישראל בכל מקום שהם מכל מיני מחבלים ומשחיתים, ונזכה לכל הישועות ולביאת משיח צדקנו במהרה בימינו. שבת שלום.

"וימהר לעשות אותנו" ועוד. ועד שהוא מכין להם, הוא נותן להם מים לרחוץ רגליהם מעייפות הדרך, והוא שוחט עבורם שלושה עגלים "כדי להאכילם לשונות בחרדל", רש"י (יח, ז כדאיתא במציעא פז). וקשה וכי לא היה מספיק עגל אחד לשלושה אנשים? אלא כדי שלא להטיל קנאה בסעודה, שכולם יקבלו מנה שווה. ודבר שלישי "והוא עומד עליהם", כדי שיאכלו, ויראה אם חסר להם משהו. כי יש אורחים שמתביישים לאכול, או חסר להם משהו ומתביישים לבקש. על כן אברהם אבינו עומד עליהם בכבודו ובעצמו, לשרת ולדאוג לכל חסרונם. וזו היא הכנסת אורחים אמיתית שעליה נאמר בילקוט שמעוני (וירא רמז פ"ב), גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכינה.

לא לתת ליצה"ר שום דריסת רגל

והדרך שבה נוכל לדרוך בדרכו של אברהם אבינו ולעמוד בפני הנסיון היא שלא לתת ליצר הרע שום דריסת רגל אצלנו.

משל למה הדבר דומה, לעני שכיתת רגליו על אם הדרך, והנה הגיעה מרכבה הדורה אשר מנהיג אותה אחד העשירים, כראותו את העני, נכמרו רחמיו על העני וקרא לו לעלות והושיבו בתוככי העגלה מבפנים, ואילו העשיר המשיך להנהיג את הסוסים מבחוץ. כעבור זמן פנה העני ואמר שמן הראוי שהוא ינהיג את המרכבה ואילו העשיר ישב בנחת. נעתר העשיר לבקשתו והחליפו מקומותיהם. אחר כמה רגעים אמר העני לבעל המרכבה, הנה אבקשך בכל לשון של בקשת רחמים, הואל נא להשאיל לי את מעילך היקר ואת המגפיים אשר לרגלך, הן אתה יושב בתוככי העגלה, במקום שאין הצינה שולטת, ואילו אנכי יושב בחוץ במקום צינה וכפור. נענה לו העשיר בטוב ליבו והעניקם לו, וכך ישב העני בבגדים ההדורים והנהיג את הכרכרה המפוארת ואילו העשיר ישב בתוכה בבגדים מטולאים. לאחר כברת דרך הגיעו אל אכסניא. והנה לפתע ציווה העני על העשיר שירד מן העגלה, ויביא לו את כליו וחפציו ונהג בו מנהג אדון בעבדו. העשיר לא יכל לשאת רוב חוצפתו וצווח עליו וכי "שפחה תירש גבירתה"... וכי אתה תגיד לי מה לעשות? הרי אנכי "על העגלה"... לעומתו, זעק העני, לא כן, אנכי הוא הבעלים ואתה מנסה לעשקני. בלית ברירה באו השנים לדין תורה בפני המרא דאתרא והחל לברר מי 'נהג' בעגלה... כי ה"מוחזק" ידו על העליונה, והמוציא מחבירו עליו הראיה, וכיון שהיה העשיר במקום הרחוק מביתו ולא יכל להביא עדים לסייעו, נסתתמו טענות העשיר ויצא נקי מנכסיו.

כך נמי "דרכו" של היצר הרע, וכאשר הגמרא בסוכה (דף נב:) אומרת, בתחילה קראו הלך ולבסוף קראו אורח ולבסוף קראו איש, כי לבסוף קובעים "מי הבעלים" לפי ההנהגה, בידי מי נמצאת הנשמה. ועל

בפרשתנו (כב, א) "והאלהים ניסה את אברהם ויאמר אליו קח נח את בנוך אשר אהבת את יצחק וכו'", הקשה רבנו יהודה מועלם זצ"ל, מדוע כתוב שה' ניסה את אברהם, ולא כתוב שה' ניסה גם את יצחק, שהרי הוא זה שהיה צריך להעקד ולמסור את נפשו ואדרבה עיקר הנסיון הוא שלו, וכדאיתא בגמ' סנהדרין (טז): "אחר הדברים האלה" רבי לוי אמר, אחר הדברים, אחר דבריו של ישמעאל ליצחק, שאמר לו, אני גדול ממך, שאתה מלת בן שמונה ימים, ואני בן י"ג שנה. אמר לו, ובאבר אחד אתה מתגרה בי, אם יאמר לי הקב"ה זבח עצמך לפני אני זובח עצמי. מיד, והאלהים ניסה את אברהם.

ומבוא מובא בילקוט שמעוני (וירא כ"ב ק"א) אמר לו יצחק, אבא אוסרני בידי וברגלי, בבקשה ממך שלא תעשה בי מום... אמר לו יצחק, אבא, מהר ועשה רצון יוצרך ושורפני יפה ואפר שלי הולך לאמי ותניחהו, וכל זמן שתראהו אמי תאמר, זהו בני ששחטו אבינו... אמר יצחק לאביו, אבא, קשור שתי ידי ושתי רגלי, שלא אבעוט בך ונמצאתי מחלל מצות כבוד הורים... א"כ הנסיון של יצחק היה קשה ומדוע התורה מייחסת את עיקר הנסיון לאברהם ולא ליצחק?

וביאר בזה הרב בגדי כהונה על פי הפסוק, "צר לי עליך אחי יהונתן" (שמואל ב, א, כז) שדוד אומר על יהונתן כשנסתלק מהעולם שצר לו להיפרד ממנו, וקשה וכי רק לדוד היה קשה להיפרד, הלא גם ליהונתן היה צר כשידע שהולך להסתלק ולהפרד מדוד? אלא מפני שאצל יהונתן הצער והכאב הוא לשעה אחת בלבד, אבל אצל דוד, הכאב הוא אינו רק עכשיו בשעת הסילוק, אלא כל הזמן יהיה לו את הצער על שחסר ממנו את יהונתן.

ולפי זה ביאר שאמנם גם ליצחק היה נסיון גדול, אבל הנסיון של אברהם היה גדול יותר, שהן אמת שליצחק היה קושי ונסיון גדול בשעת העקדה בלבד, אבל אברהם יזכור במשך כל חייו את הצער הזה שהפסיד את הבן היחיד שלו שאהב אותו כל כך. ומה אנו נלמד שהעיקר הוא 'לחיות' על קידוש השם בכל רגע ורגע, וכמו שכותב השל"ה הקדוש (סוף וירא דרך חיים אות מב), ילמד האדם מוסר מהעקידה, וימסור נפשו על קדושת ה' יתברך, ומכל שכן שימסור אבר מאבריו, או שבירת איזה תאוה, כגון לעמוד בהשכמה לתורה ולתפילה, או לשבור שאר תענוגים, וכן שיחה בטילה וכיוצא בזה, יבטל רצונו מפני רצון המקום.

לטרוח בהכנסת אורחים

וילמד מאברהם אבינו איך שטרח בגופו ובממונו להכניס אורחים וכנאמו, "וירץ לקראתם", "וימהר אברהם", "מהיר", "ואל הבקר רץ אברהם",

מרגלית היתה לאברהם בצוארו

"וְהַשְּׁעֵנִי תַּחַת הָעֵץ" (יה, ד)

איתא בתוספתא (קידושין פ"ה ה"י, וראה בב"ב טז:) מרגלית הייתה בצוארו של אברהם אבינו שכל חולה הרואה אותה מיד מתרפא. ופרשו המפרשים (רבנו בחיי בהקדמתו לפרשת יתרו) שלאברהם הייתה "מרגלית" שאין כמותה בעולם וזה הדיבור כמו שכתוב מרגלא בפומה, שהיה מונח "בצוארו - בגרונו", שהיה מדבר בתבונה ובמתק שפתים, וכל מי שנפגש עמו, על ידי הדיבור היה מתרפא מכל התאוות שהיה שקוע בהם.

כאשר היה אברהם אבינו רואה אדם משתחוה למנורה, אמר לו, התבונן וראה שאתה בגיל ששים, והמנורה רק לפני שנה יצרו אותה, אם כן כיצד תעבוד לדבר שזה עתה יצרו אותו. והכל עשה במתק שפתיים וכך היו מתגיירים וחוזרים לאבינו שבשמים.

פעם נכנס אליו זקן אחד בגיל תשעים, והייתה לו עבודה זרה בכיסו וכו', ואברהם אבינו מדבר ומדבר עמו ומנסה לשכנעו בדרכי נועם, אך הזקן נשאר בשלו. וכאשר ראה אברהם אבינו שאינו יכול לו, נתן לו לאכול וכו' ושלח אותו לדרכו. הזקן הלך בשעות הלילה המאוחרות והגיע ליער, מקום חיות רעות זאבים ודובים וכו'. אמר הקב"ה לאברהם, מדוע שלחת אותו, אני מחכה לו תשעים שנה ולך אין סבלנות עוד ג' שעות. הבין אברהם את הרמז, רץ ליער לאותו אדם ואמר לו, אנא שוב אלי ותישן, ובאמת חזו. ולאחר שאכל ושתה וכו', המשיך להשפיע עליו ולדבר עמו, ובשעה השלישית צעק, ה' אלהי אברהם אחד ושמו אחד.

הכנה לסעודה

"וְאָקְחָה פֶּת לָחֶם" (יה, ה)

שמעתי בשם המפרשים ואקחה פת לחם ר"ת והתר אזורך קודם חתיכת המוציא או וקודם אכילה קשר חגורה התיך, פן תבוא לידי חולי מעיים. או "ואקחה" ראשי תיבות למפרע הטר חגורתך קודם אכילה ושתיה (ילקוט שבע בן עמרם וירא עמ' ע"ג).

התלמוד הוא עיקר הלחם של האדם

"וְאָקְחָה פֶּת לָחֶם וְסַעְדוּ לְבָבְךָ אַחַר תַּעֲבֹרֶנּוּ" (יה, ה)

ירמוז כי "פת" בגימטריא תלמוד, כי התלמוד הוא עיקר "הלחם" של האדם. "וסעדו לבכם" תסעדו ותמלאו כרסכם "במפרשים", "ואחר תעבורו" לחזור ולשנן את הלימוד.

למה באמת צחקה שרה

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָהָם לְמַעַן זֶה צָחָקָה שְׂרָה לֵאמֹר הֲאֵין אִמִּי אֵלֶּיךָ וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָהָם לְמַעַן זֶה צָחָקָה שְׂרָה לֵאמֹר הֲאֵין אִמִּי אֵלֶּיךָ" (יה, יג)

נאמר, ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו (יה, י). ופירש תרגום יונתן, שישמעאל היה עומד מאחרי המלאך, ולכן חששה שרה שמא עין הרע של ישמעאל תקלקל את ההבטחה. לפיכך צחקה והעמידה פנים כאילו אינה מאמינה בהבטחה, כדי שישמעאל לא יאמין, ומתוך כך לא יקלקל בעינו הרעה.

ועל כך אמר הקב"ה לאברהם, "למה זה צחקה שרה", כלומר כיוון שההבטחה אינה על ידי מלאך, אלא על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו, ואם כן אין לה לשרה לחשוש מעין הרע, וזהו שנאמר "היפלא מה דבר" (יה, יד) (ספר מהר"ש מבעלזא סוף עמ' ס"ח).

יצחק אבינו היה הילד הראשון שהיה מוטל בעריסה

"וַיִּגְדַּל הַיֵּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֵּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֵל אֶת יִצְחָק" (כא, ה)

במדרש בראשית רבה (פנ"ג, י) יש דבר פלא, שיצחק אבינו היה הילד הראשון בעולם שהיה מוטל בעריסה, שכל הילדים שנולדו עד יצחק אבינו, נולדו גדולים ולא הוצרכו לעריסה, אבל יצחק אבינו היה הראשון שנולד קטן, וביום שנתנוהו בעריסה, עשה אברהם משתה גדול.

וכן מצינו במדרש בראשית רבה (פנ"ג, א') שבתחילה היו כל הנולדים הולכים על רגליהם תיכף ומיד ביום לידתם, וכשהיתה אשה יולדת ביום, היתה אומרת לבנה, "צא והבא לי אבן לחתוך את טבורך", וכשילדה אשה בלילה, היתה אומרת לבנה, "צא והדלק לי נר לחתוך את טבורך".

שאלה: מי שטעה בתפילת ערבית ולא שאל טל ומטר, האם צריך לחזור? תשובה: מי שטעה בתפילת ערבית בימות הגשמים ולא שאל טל ומטר בברכת השנים וסיים תפלתו אף על פי שמעיקר הדין תפלת ערבית רשות אף על פי כן חייב לחזור ולהתפלל שנית (ילקו"י תפלה ח"ב עמ' פז).

שאלה: אשה שטעתה בברכת השנים ולא שאלה טל ומטר, מה דינה? תשובה: בין בשחרית ובין בשאר תפלותיה דינה כדין איש שטעה ולא שאל טל ומטר וחוזרת להתפלל (ילקו"י תפלה ח"ב עמ' פח).

שאלה: קטנים שנגעו במאכל לפני שנטלו את ידיהם בבוקר, מה דין המאכל? תשובה: מותר לאכול מאכל זה בקטנים שלא הגיעו לחינוך (ש"ע הרב א"ח סי' ד ס"ב).

שאלה: בשבת שטפתי את הכוס להכין תה, האם צריך לנגב את הכוס קודם שאני ממלא מים חמים?

תשובה: לכתחילה רצוי לנגב את הכוס אך מעיקר הדין כל שמנער את המים מהכוס גם אם נשאר קצת רטיבות יכול למלאות מים חמים (שו"ת יב"א ח"ד סי' לד).

[הרבנים המשיבים: הרב שלמה חיים אלימלך, הרב יעקב דניאל הנסב והרב ינון שמש שליט"א]

לקבל משיג

ביאר שו"ת שיעור הח"י

לימוד הקבלה מביא גאולה ומונע גזרות קשות

רבנו חיים ויטאל זיע"א בהקדמתו לשער ההקדמות כתב שכאשר הגיע לגיל שלשים עמד והתבונן מדוע לא בא בן ישי והרי הקב"ה נשבע שלא יגאל אותנו עד אלף שנה מחרבן בית שני, וכבר עברו יותר מאלף וחמש מאות וארבע שנים [בזמן מהרח"ן].

והאריך המהרח"ן זיע"א לבאר שהגורם לזה הוא מה שאין אנו לומדים ומתעסקים בתורת הקבלה, ובתוך דבריו הביא מה שכתוב בספר הזהר על אינון דלא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה בזה הלשון "ווי לון דגרמי עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא".

בהסכמת הרב מנחם היילפרין (בעל הגוב"י על הע"ח) לפירוש האיפה שלימה כתב וז"ל: "כמה נפיש חיליה של המאמרים הללו, שנוקבים ויורדים לפני ולפנים חדרי ליבו של אדם המאמין האמיתי, תסתמרנה שערותיו ובשרו נעשה חודוין חודוין, בהעלותו על ליבו כי עניותא דישראל, הגזרות והמלחמות המשטות וההריגות הוא בעצמו גורם לזה, ובפמליא של מעלה העני יחייבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא אפוא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יוה"כ אין מכפר עליהם, או לנו מיום הדין והתוכחה עכ"ל".

נמצא אם כן שלימוד הקבלה הוא המזרז את הגאולה ומציל את כלל ישראל מכל מיני פורעניות וגזרות קשות. וזהו מה שאמר אליהו הנביא לרשב"י (זהר נשא קכד ב): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאינהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. וכתב הרמח"ל בריש ספר אדיר במרום "מן התיקונים הגדולים שנתקנו בעולם היה ספר הזהר, כאשר נאמר שבחיו בכמה מקומות ממנו עצמו, כי הוא לגאולה הוכן ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל".

כעת בעקבות הגזירות הקשות והתפילה לצאת מהם תיכף אל הגאולה בלי עיכוב, יצא מורנו ורבינו ראש הישיבה הגאון הרב בנייה שמואל שליט"א בקריאת קודש לכל עם ישראל בכל מקום שהם להשתתף יחד בקריאת הזהר, ובעזרה"י כעת חילקו כבר הרבה סטים של זהר הקדוש ועודו היד נטויה לתת חנים לכל מי שיוצר קשר עם הישיבה סט זהר המחולק לחוברות, כדי שישתתפו רבים בגירסת הזהר וכל קבוצה כזו היא הגנה על אותה הקבוצה בפרט וגם על כלל ישראל, ובעזרה"י יחולקו יותר מאלף סטים של חוברות הזהר ויחזיקו יותר מאלף סיומים של הזהר הקדוש להגנה על עם ישראל ולגאולה השלימה במהרה בימינו, במכתבו כתב מו"ר שליט"א שעל אחת כמה וכמה בזמן הזה אשר אויבנו נשאו ראש אשרי המקבלים על עצמם לקחת חלק בלימוד וגירסת הזהר הקדוש אשר הלומד בו יוצר לעצמו "תיבת נח" שתגן עליו מכל המבול של פיגועים מחלות אפיקורסות ועל הכל גורם לקרב את גאולתנו ברחמים".

רבנו מרדכי שרעבי זצוק"ל - מייסד וראש ישיבתנו ישיבת המקובלים נהר שלום תכב"ץ - כ' חשוון

פתיחת ישיבת נהר שלום

בשנת התש"ח כאשר נחרבה ישיבת בית אל בעיר העתיקה חשש רבנו זיע"א שיתבטל מנין המכוונים שמתפללים את כל שלשת התפילות בכוונות, ומיד טרח לפתוח מנין של מקובלים, שרובם היו ממקובלי בית אל, שהמשיכו את השושלת המפוארה של תורת הקבלה, והתפילות בכוונות.

כך לפני למעלה משבעים שנה הקים רבנו את ישיבתו ישיבת המקובלים 'נהר שלום', יחד עם עמיתו המקובל ר' אברהם הכהן שהיה עוד מהמכוונים בישיבת בית אל בעיר העתיקה, והיה מכתת רגליו ממקום למקום, כדי להחזיק את הישיבה הגדולה 'נהר שלום'.

את שם הישיבה קרא מו"ר על שמו של המקובל האלקי רבנו שר שלום שרעבי זיע"א אשר נודע בגודל קדושתו והשגותיו בסודות התורה. לא בכדי בחר מו"ר ראש הישיבה זצ"ל, לקרוא את הישיבה על שמו של רבנו הרש"ש ז"ל, אלא מפני שמשאת נפשו ושאיפתו היתה, להעמיד תלמידים שידעו להתפלל בסידור כוונות הרש"ש זיע"א, בדרך המסורה דור אחר דור מיישיבת בית אל, וכל כולה של הישיבה אינה אלא המשך ישיבת בית אל.

כבר בחצות הלילה היו משכימים קום מורנו הרב זצ"ל עם תלמידיו ועוסקים בתורת הסוד, עד זמן התפילה, ובהגיע זמן התפילה הכינו עצמם בדחילו ורחימו, ועמדו להתפלל מתוך כובד ראש עם הנץ החמה, מתוך סידור התפילה שסידר הרש"ש הקדוש זלה"ה. לאחר התפילה היה לומד רבנו זצ"ל עם תלמידיו, טור עם בית יוסף והרמב"ם מידי יום ביומו.

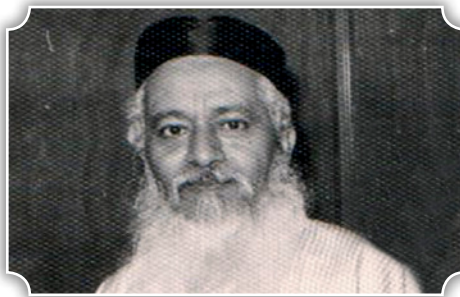
ואכן לאחר טירחה ויגע רב, זכה מו"ר ראש הישיבה זצוק"ל להעמיד תלמידים הרבה בלימוד חכמת הקבלה בכלל, ובכוונות הרש"ש בפרט, ואפשר דאלמלא מו"ר זצ"ל היה משתכח לימוד זה והתפילות בכוונות.

ענפים רבים הדומים לשרשם העמיד רבנו בכח הנהגתו הרמתה, בית המדרש נהר שלום היו כאבן השואבת, לכל סוגי הגוונים בעם, מבעלי בתים עד גדולי המקובלים. דברותיו הטהורות של רבנו זיע"א, היו נשמעים בשיעוריו הנפלאים המגוונים במשך כל שעות היום, בהלכה במוסר, באגדה ובקבלה כאחד, הכל בנועם שיח ובמתיקות אשר היתה מקהילה קהילות רבות שהיו מתקבצים לישיבת נהר שלום לשמוע את נועם דברותיו של רבנו.

אניהן של ישראל

גדולה היתה אהבתו של רבנו לכל יהודי, "ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא", וגם אם אותו יהודי שקע בין מצולה של פשעים וחטאים, הושיט לו הצדיק יד מקרבת, לעבור לנתיב הנכון ולצעוד בדרך המלך.

<<< המשך בעמוד הבא

מו"ר זצוק"ל

עם מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

בקבלת קהל

מו"ר זצוק"ל

בשירת הבקשות בבית הכנסת אוהבי ציון

לידת רבנו הקדוש זיע"א

בשנת התער"ב זרח השמש בעיר שרעב אשר בתימן, עם לידת רבנו לאביו ר' יהודה, ונקרא שמו מרדכי. כאן החלה מסכת חייו המופלאה של רבנו, הרצופה בעבודת ה' ובעסק התורה, אשר האירו פני תבל בחכמתו ובתורתו. אביו של רבנו נפטר עוד טרם לידתו. ושנתיים לאחר מכן בהיותו תינוק רך בשנים, נפטרה עליו גם אימו, בשביעי של פסח. רבנו ואחותו נתגדלו בבית סבם, ושם שאבו יראת שמים מיוחדת, קדושה וחסידות.

בהיותו צעיר לימים, והוא בן שמונה שנים בלבד, מינו חכמי תימן את רבנו לרבן המכונה 'מארל', והיה מרביץ תורה בעדרים, כל חכמי עירו הכירוהו כי ידיו רב לו בתורה ונתיבותיה.

רבנו לימד 'תלמוד בבלי' בתלמוד תורה בתימן, ותלמידיו מנו כמאה תלמידים, להם העביר רבנו את הלימוד במתק שפתיים, בתבונה ובטוב טעם, והתלמידים שתו בצמא את דבריו. בזקנותו התבטא על כך רבנו באומרו, כי תלמידיו היו גדולים ממנו בשנים, והיו כבני שש עשרה או שבע עשרה, ועל אף שהיה צעיר מהם, באו בהמוניהם לשמוע תורה מפיו.

עליית רבנו לארץ ישראל

תשוקתו של רבנו ואהבתו לארץ ישראל היתה רבה עד מאוד. כל ימיו המתין בתפילה שיזכהו האל לעלות ולחונן את עפרה של ארץ הקודש, ובסיעתא דשמיא נתמלא רצונו. ומיד אחר נישואיו, בשנת התרצ"ב, עלה רבנו הקדוש עם הרבנית ע"ה לארץ הקודש.

בישיבת בית אל

תשוקתו ותאותו של רבנו היתה, לזכות להסתופף בקרבתם של גדולי המקובלים בישיבת בית אל בעיר העתיקה, אשר הם מעתיקי השמועה מדור לדור עד רבנו הרש"ש זיע"א.

רבנו הרגיש כי מן השמים סייעוהו, שזכה לשכון בירושלים, ומידי יום אחר תפילת שחרית היה מכתת רגליו אל בית המדרש ק"ק חסידים 'בית אל', שם למד מפי הגאון המקובל רבן של חסידים ר' שלום הדאיה זצוק"ל.

מלבד זאת, הצטרף רבנו לישיבת רחובות הנהר היכן שעמד החסיד המקובל חכם שאול דוויק הכהן זצוק"ל המכונה 'השד"ה', ויצק מים על ידיו. לאחר פטירת השד"ה בשנת תרצ"ג, למד רבנו עם המקובלים בבית הכנסת מגן דוד, אשר כיהן בה בנו של השד"ה ר' אליהו דוויק, עד שנת ת"ש - עת פרוץ מלחמת העולם השנייה. כמו כן למד בישיבת אמת ליעקב, שם שמע את שיעוריו של הצדיק המקובל ר' יעקב לופס זצוק"ל.

צופה למרחוק

מעשיות סיפורי מופת ונפלאות שנעשו ע"י רבנו זיע"א, ישנם לאין ספור, יכלה הזמן והמה לא יכלו. ואף שעברו כשלושים שנה מפטירתו של רבנו זיע"א, ישנם רבים החיים עמנו שנושעו ע"י רבנו בישועות מיוחדות, בבחינת 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים'. ועל תורת נפלאותיו בלבד יהיה ניתן לכתוב כמה כרכים עבי כרס.

מלחמת יום הכיפורים

אחד הזמנים בה התבטא באופן מופלא ראייתו הזכה של רבינו, היה בסיום מלחמת יום הכיפורים, כאשר היו הרבה נעדרים, שלא ידעו על מצבם. הורי הילדים פנו בדמעות שליש אל רבנו זיע"א, אשר עודד אותם. ולכל אחד ידע רבנו לומר בדיוק מה מצבו של בנו.

לאשה אחת אמר רבנו שלא תדאג, כי בנה ישוב בעוד שבועיים ביום שלישי, בשעה אחת בצהריים הוא ידפוק על הדלת. וכן היה ממש כדבריו. וכדומה לזה עשרות מקרים.

פעמים הודיע רבנו לשואלים כי בנם נמצא בשבי במקום פלוני, וישחררוהו בתאריך פלוני. גם כאשר ל"ע אותו חייל לא היה בין החיים, ידע זאת רבנו בבירור, וכשהיה עונה בלשון "ה' ירחם" ידעו הסובבים שאותו חייל נפטר.

מעשה נוסף הדומה לזה, באשה אחת שבאה לבית רבנו ודמעתה על לחיה, כי בנה נסע לחו"ל ונעלם, וכל החיפושים אחריו עלו בתוהו. ענה רבנו ואמר לה: תבואי לכאן שבוע הבא ביום שני, ואגיד לך מה עם בנך... אדם אחד שהיה נוכח בשעת המעשה, התעניין מאד מה יאמר לה רבנו בשבוע הבא, וגם הוא הגיע לראות איך יפול דבר.

כשבאה האשה ביום שני, אמר לה רבינו: מחר יבוא בנך לירושלים, ושגם היא תבוא אל רבנו למחרת. והנה למחרת בא אדם אחד לשכונת מחנה יהודה, ושאל היכן ביתו של הרב שרעבי, והראו לו. ובו בזמן אימו ג"כ היתה אצל הרב, ואז נפגשו שניהם בפתח ביתו של הרב, והיתה שמחה גדולה וקידוש ה'.

לא יכל לזוז

מעשה באחד מבני הישיבה שהלוח כסף לחברו. כעבור זמן כשהגיע שעת הפרעון, נגש אליו וביקש את כספו חזרה, אך הלה טוען כי כבר פרע את חובו. מיוחדענו נבהל, כי מעולם לא החזיר לו דבר. אך הלה בשלו כי כבר פרע לו את כל ההלוואה בשלמות.

בצר לו לקח את בעל חובו אל רבנו זיע"א. שאלו רבינו: הוא הלוה לך כך וכך כסף? אמר הלה: כן, אבל כבר השבתי לו את כל הסכום. נענה הרב ואמר לו: אם כן אתה יכול ללכת לביתך. אך הנה פלא, הוא רוצה ללכת אבל אינו יכול לזוז...

כשראה כן בכה בדמעות שליש והודה כי לא החזיר את הכסף, ועכשיו מיד הולך הוא להשיב את הכסף לבעליו. אמר לו הרב: עכשיו אתה יכול ללכת...

עם חכמי פורת יוסף

עם ראש הישיבה החסיד ר' שלום שמואלי שליט"א

בקבלת קהל

בתפילה בכותל המערבי

<<< המשך מעמוד קודם

כשמן תורק שריחו הטוב הולך לפניו, כך היה שמו של רבנו שהתפרסם בכל קצות תבל. אנשים רבים נהרו לביתו הקטן שברחוב שילה, והמתינו בלב כוסף ורוגש לרגע המיוחל, בו יורשו להכנס לקודש פנימה ויפרקו את המועקה שבלבם לפני רבנו- צדיק הדור, היושב ומקבל באבה רחמימית כל יהודי בכל מדרגה רוחנית שיהיה, ומנסה בכל כוחותיו לעזור לו ולחלצו מכל צרה וצוקה, וכאשר יצאו הבאים מלפניו, ראו הכל בעליל כי הוקל להם מסבלותם.

הרבנית לאה שרעבי

לצידו של רבנו זצ"ל היתה עומדת הרבנית לאה שרעבי זצ"ל לעזור לו בכל העניינים ובנוסף לזה היתה מרבית צדקה וחסד והיתה אוספת, כסף לעניים ומחלקת להם סלי אוכל ומזון ובגדים, כמו כן היתה משמשת כבלנית מקוה ודואגת לטהרת הבית, וכן מדריכה ומלמדת הנשים דרך ה' צניעות וקדושה. הרבנית לאה שרעבי זצ"ל רצתה שיהיה לה ולבעלה ילדים והלכה אצל החזון איש זצ"ל לבקש על ילדים ואמר לה שכל ביאתה לעולם רק לעזור לבעלה, ותולדותיהם של צדיקים תורה ומעשים טובים.

הגלגלים התפוצצו

הרבנית ע"ה סיפרה, שכאשר שרר עוצר בירושלים עיה"ק, והיה אסור לצאת מפתח הבית, רבנו זיע"א יצא לרחובה של עיר ביום שבת קודש. כשראו אנשי הצבא את רבינו, מיד עצרו אותו, וביקשוהו שיעלה על רכבם. רבנו סירב לעלות מחמת כבוד השבת, אך הם לא ויתרו, והרימו אותו בעל כרחו אל תוך הרכב.

וראה איזה פלא, כשבאו לנסוע, מיד התפוצצו כל גלגלי הרכב, החיילים הבינו מיד שבעבור רבנו קרה כל זאת, ושחררוהו.

ובשביעית יצא לחפשי...

רבנו זיע"א קידש עצמו בעשותו 'תשובת הקנה', דהיינו שהתענה במשך שש שנים רצופות, וזכה למדרגת 'ובשנה השביעית יצא לחפשי חיים' דהיינו חיים מיצר הרע, שאין יצה"ר שולט עליו.

רבנו זיע"א בכח קדושתו וצדקתו, ובכח דביקותו בתורה הקדושה, היה רואה למרחקים עצומים, וידע עתידות באופן מוחלט. והיועץ בו כשואל באורים ותומים, כל תשובה חקוקה בסלע, מדויקת הפליא. רוח הקודש היתה מפעמת בקרבן, וידע לומר נסתרות ותעלומות, אשר נסתרו מעיני בני אדם.

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים 'נהר שלום' תכנ"ץ רח' שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com
לתרומות או למסירת שמות לפדיון נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותנו יותר מאלף פעמים, והיה מזועזע בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)